

மண்ணில் புதையும் விதையே நாளை மரமாய் வளர்கிறது அந்த
விண்ணில் குவியும் முகிலே உலகில் மழையாய் விழுகிறது 2

விசையும் முகிலும் இதனை பெரிதாய் கவிதை எழுதுவதில்லை
கரும் புலியும் இதுவோ வெளியே பெரிதாய் எதையும் கூறுவதில்லை 2

மண்ணில் புதையும் விதையே நாளை மரமாய் வளர்கிறது அந்த
விண்ணில் குவியும் முகிலே உலகில் மழையாய் விழுகிறது

நெஞ்சுக்குள்ளே நெருப்பே எரிய வெளியே உடலை நனைப்பார்கள்
தங்கள் பிரிவில் மாறா பெருக்கும் படியால் தினமும் தீயில் குளிப்பார்கள்
பனியில் நனையும் மலர்போல் இவர்கள் அழகாய் இங்கே சிரிப்பார்கள்
ஒரு பகலோ இரவோ அறியோம் ஒருநாள் வெடியாய் எங்கோ வெடிப்பார்கள் 2
அடியும் முடியும் அறியாய் இவரை எவரும் எழுதிட முடியாது
ஒரு கரும்புலி தன்னை இன்னொரு புலியும் கவிதையில் எழுதிட முடியாது 2

மண்ணில் புதையும் விதையே நாளை மரமாய் வளர்கிறது அந்த
விண்ணில் குவியும் முகிலே உலகில் மழையாய் விழுகிறது

தாயின் மடியில் என்னை போல தானே பாலை குடிப்பார்கள்
எங்கள் தலைவன் கையில் வளரும் பொழுதே பலமும் துணிவும் பெறுவார்கள்
போகும் பொழுதும் ஏதோ எங்கள் காதில் சொல்லி போவார்கள்
தமிழ் ஈழம் தன்னை எங்கள் தலைவன் எடுப்பான் என்றே வெடிப்பார்கள் 2
துயிலும் சோலை மரமாய் இவர்கள் வளரும் நிலையே கிடையாது
இவர் பெயரும் வெளியே தெரியும் படியாய் அழவும் தாயால் முடியாது 2

மண்ணில் புதையும் விதையே நாளை மரமாய் வளர்கிறது அந்த
விண்ணில் குவியும் முகிலே உலகில் மழையாய் விழுகிறது 2